

въ ржка, възанъ съ пулове и най-подиръ вървижтъ женитѣ. Цигуларитѣ, па и нѣкои отъ мажъетѣ, пѣхтъ тая пѣсень:

«Развивай, Коле, байрака,
Събирай, Коле, момчата,
Момчата все българчета
Та че ги, Коле, повѣди
Въ оная земя Сърбъянска.»

пѣячтѣ пѣхтъ, а други гърмижтъ съ пищоли.

Когато наближтъ момината кѫща или пъкъ селото, ако невѣстата е другоселска, спушчатъ се тичишкомъ приварници боси да обадихтъ на моминитѣ, че идхтъ сватоветѣ. Това като сторижтъ сѫщите връщатъ се тичишкомъ пакъ при сватоветѣ, съ бѣклица вино, която сѫ зели отъ момини и имъ обаждатъ за извѣршваньето на миссията си, слѣдъ което втори пажъ пакъ се връщатъ у момата за да посрѣщнатъ сватоветѣ. Съ кѣрпа на поясъ и съ бѣклица въ ръцѣ, тѣ черпятъ всѣкиго, когото срѣщнатъ, а почерпений имъ дава бакшишъ 20—30—40 пари.

Като стигнатъ у момата, спиратъ колата прѣдъ кѫщата на пажта, мажъетѣ влизатъ вътре и насядатъ на трапеза, гдѣто ядятъ и пиятъ до гдѣ се натъкни невѣстата, а момцитѣ, и момитѣ до това врѣме играятъ хоро на двора.

Момата качватъ на колата и отпрѣдъ ѝ двѣ моми, стоящицѣ, държатъ я подъ мишиниците и съ сѫщата процессия, както, когато дойдохъ, завождатъ я на черковата. При черковний дворъ спиратъ колата и священника пѣящецъ черковната пѣсень: „Достойно есть“.... вѣждада младитѣ въ храма. Въ това врѣме мяожеството народъ отъ селото, който се е стекъль, гледа какъ ще направятъ свадбата; отъ друга страна отъ любопитство да видятъ какъ е облѣченъ зетътъ и какъ булката, тоже и ако има нѣкои измѣнения на обичайтъ да се смѣхтѣ. На вѣнчанието присъствуватъ само родителитѣ на момъка, деверътъ, зълвата, близо до младоженците и единъ или два момини или момкови роднини. Всички други стоятъ по двора на черковата и по пажта. Въ врѣме на вѣнчанието хвърлятъ жито (пшеница) съ орѣхи изъ панеръ около зетя и булката. На край кога цѣлуватъ Евангелието, цѣлуватъ и челата на младоженците, при което и скачатъ прѣдъ тѣхъ. Ако